

VUKOVAR

1. OPĆI I ADMINISTRATIVNI PODACI

Županija	Vukovarsko-srijemska
Grad/općina	Vukovar
Naselje	Vukovar
Katastarski podaci	k.č. br.:k.č. 1780, 1781, 1782, 1783/1, 1783/2, 1784/1, 1784/2, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1792, 1760, 1761/1, 1778, k.o. Vukovar
Naziv	Dvorac Eltz Vukovar
Nadležnost	Konzervatorski odjel u Vukovaru
Glavna datacija	18.-19. st.
Naručitelj	Anzelmo Kazimir Eltz, Dragutin Karlo Eltz
Vlasništvo	Grad Vukovar
Pravni status	Z-787
Namjena	Gradski muzej Vukovar

Povijesni katastar imanja iz 1863., zona zaštite na DOF podlozi

2. SMJEŠTAJ, ORGANIZACIJA I SASTAVNICE CJELINE

Cjelina dvorca Eltz je smještena u središtu Vukovara, na povišenom terenu kojeg omeđuje desna obala Dunava te jedna od glavnih gradskih prometnica. Uz središnje smješteni dvorac obitelji Eltz, cjelinu čine još Paviljon za goste, četiri barokne kurije, oranžerija, kolnica, sjemenarska stanica, kuća vrtlara i vodotoranj. Dvorac se sastoji od glavne zgrade dvorca, Velikog dvora, te pomoćne zgrade, Paviljona za goste, koji su međusobno povezani arkadno otvorenim vestibulom. Perivoj se nastavlja istočno od dvorca sve do obale Dunava. Na rubovima perivoja, te sjeverno i zapadno od dvorca nalaze se gospodarske građevine. Južno od Velikog dvora, van zaštićene cjeline dvorca Eltz, nalazi se kapela sv. Roka.

2.1. DVORAC

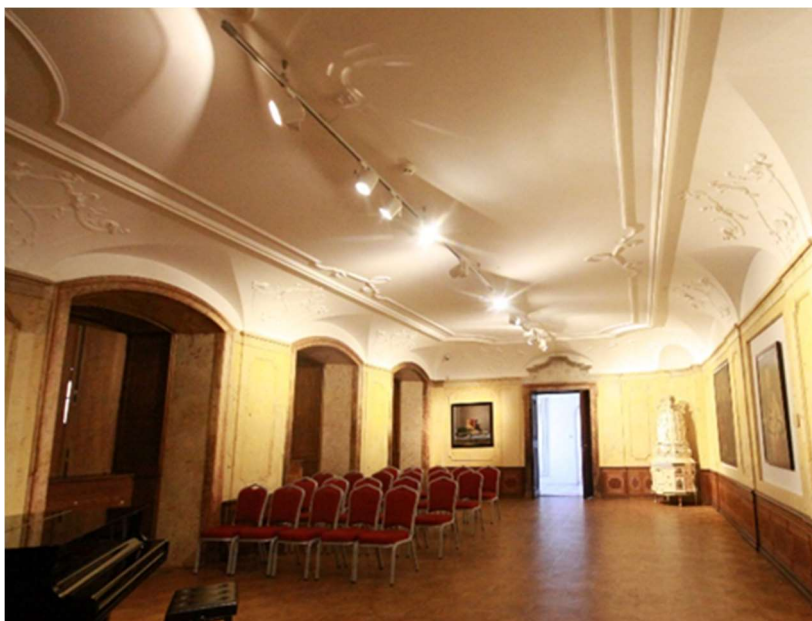
Veliki dvor je jednokatna građevina pravokutna tlocrta sa dvokatnim rizalitom koji se kao zasebni volumen izdiže kroz središte građevine te označava monumentalni plastički akcent oba pročelja dvorca. Južno bočno pročelje dvorca završava jednokatni aneks pravokutna tlocrta s poligonalnim zaključkom. Građevina je zaključena četverostrešnim krovom, istaknuti rizalit je zaključen zasebnim četverostrešnim krovom, dok je iznad južnog aneksa izveden ravni krov.

Pročelja Velikog dvora su horizontalno raščlanjena ujednačenim ritmom prozorskih osi te bogatom žbukanom dekoracijom na katu, dok je prizemlje dekorirano trakama stilizirane rustike. Središnji dio uličnog i dvorišnog pročelja je naglašen istaknutim rizalitom, zaključenim s obje strane atikama ukrašenim ovalnim prozorima, volutama i kamenim vazama. Istočno, vrtno pročelje je monumentalnije oblikovano od uličnog: na središnji rizalit apliciran je veliki red pilastara s bogatim, u kamenu klesanim korintskim kapitelima i bazama, a kamene su i konzole ispod krovišta rizalita. U zoni krovišta rizalita postavljen je impozantan kameni grb obitelji Eltz s prikazom lavova. Za razliku od istočnog, na središnjoj osi zapadnog uličnog pročelja nije upotrijebljen veliki red, već samo nizovi pilastara u zoni svakoga kata zasebno. Motiv kamenog grba između klesanih lavova izveden je i na ulazu u kompleks dvorca, iznad vestibula koji veže Veliki dvor i Paviljon za goste.

Prostorna organizacija prizemlja i kata Velikog dvora temelji se na nizovima prostorija prema ulici i prema perivoju, koje povezuje središnji hodnik što se proteže cijelom dužinom dvorca. U središtu građevine, odnosno unutar volumena rizalita, nalazi se stubište za kat. Još jedno stubište nalazi se u južnom dijelu dvorca. Glavni ulaz je iz vestibula, a ulazna vrata su na bočnom sjevernom pročelju. Dvorac je građen opekom. Prostor podruma Velikog dvora svođen je bačvastim svodovima sa susvodnicama te križnim svodovima, dok su prostorije prizemlja svođene s više vrsta svodnih konstrukcija: izvedeni su bačvasti svodovi sa susvodnicama, češki svodovi, križni svodovi, te ferocementni strop odnosno zrcalni svodovi na željeznim traverzama. Glavno stubište Velikog dvora je izvedeno u kamenu sa željeznim gredama za nosače stepenica. Prostorije prvog i drugog kata imaju ravne drvene stropove.

Dvorac je pretrpio znatna razaranja tijekom Domovinskog rata te je njegova nepokretna oprema interijera, kao i pročelja, velikim dijelom rezultat poslijeratne obnove, rekonstrukcije i restauracije cjeline dvorca Eltz. U svom izvornom obliku restaurirane su ili rekonstruirane svodne i zidne štuk dekoracije, zidni oslici, drvene zidne obloge, unutarnja i vanjska stolarija prozora i vrata, kamena stubišta s kovanim ogradama, kovani kapci na prozorima i vratima s umjetničkim detaljima. Sačuvana je ostavština obitelji Eltz, koja predstavlja veliki dio pokretne opreme dvorca i koja čini stalni postav Gradskog muzeja Vukovar. Među ostalim predmetima, ističu se kameni grbovi obitelji Eltz sa dvjema figurama lavova (vjerojatno import iz Beča), dva kamina s klesanim kamenim okvirima, nekoliko ložišta u hodniku prvog kata, kameni portali u unutrašnjosti, što markiraju ulaz u središnji hodnik, te veliki broj predmeta stilskog namještaja, stilskog posuđa te zbirke slika obitelji Eltz. Postojeća prezentacija dvorca rezultat je njegove obnove nakon što je više od pola stoljeća služio za razne funkcije. Naime, nakon Drugog svjetskog rata Veliki je dvor pretvoren u dječji dom, a kasnije u socijalne stanove. Neko je vrijeme u zgradi djelovala vojna glazbena škola i gimnazija dok konačno u njegove prostore nije smještena bogata zbirka Gradskog muzeja Vukovar, osnovanog donacijom umjetnina dr. Antuna Bauera. U svrhu smještaja Muzeja zgrada je obnavljana u periodu od 1968. do 1970. godine, a posljednji puta nakon razaranja tijekom Domovinskog rata, za potrebe Gradskog muzeja Vukovar.

Paviljon za goste je smješten sjeverno od Velikog dvora, s kojim je povezan otvorenim vestibulom. To je građevina tlocrta izduženog pravokutnika, koju čine dva jednokatna paviljona, zaključena četverostrešnim krovom, te dva prizemna krila što povezuju paviljone, zaključena limenim dvostrešnim krovom vrlo malog nagiba. Vestibul je arkadno rastvorena građevina pravokutna tlocrta, zaključena ravnim krovom. Prostorna organizacija Paviljona za goste temelji se na nizovima manjih prostorija prizemlja i kata, sa središnjim stubištem, unutar jednokatnih paviljona, dok su prizemne građevine jednodostorne jedinice. Vestibul je komunikacijski prostor koji spaja zgradu Velikog dvora Eltz sa susjednim Paviljonom za goste. S dvorišne strane u cijelosti rastvoren arkadama koje oblikuju zasebne prolaze za vozila i pješake, vestibul služi kao kolni i pješački ulaz prema reprezentativnom stambenom dijelu kompleksa, a ujedno je i pristup iz naselja u kompleks dvorca Eltz, kao i prema perivoju. Prostorije prizemlja Paviljona za goste svedene su češkim svodovima (u paviljonima) te ravnim stropovima (u prizemnim dijelovima), dok prostorije prvog kata imaju ravne stropove. Prizemlje odnosno trijem vestibula sveden je bačvastim svodovima sa susvodnicama te križnim svodovima.

Oblikovanje pročelja Paviljona za goste, vestibula, kao i južnog aneksa, usklađeno je s oblikovanjem pročelja Velikog dvora. Glavni, kolni ulaz vestibula polukružno je zaključen široki prolaz čija je monumentalnost naglašena polustupovima koji ga flankiraju te arhitravnom zonom ukrašenom triglifima i metopama iznad kojih se nalazi završni vijenac. U osi kolnog ulaza, na terasi iznad vestibula nalazi se veliki kameni grb obitelji Eltz. Za razliku od uličnog, dvorišno je pročelje vestibula, okrenuto perivoju, u potpunosti rastvoreno arkadama. Nepokretna oprema interijera je velikim dijelom rezultat poslijeratne obnove i rekonstrukcije cjeline dvorca Eltz. Tu se ubraja arhitektonska plastika, podne obloge, gazišta stubišta, kovane ograde, stolarija prozora i vrata, kameni portali.

2.2. GOSPODARSKE ZGRADE

Zapadno od Velikog dvora smještene su četiri kurije odnosno upravne zgrade vlastelinstva, građene sredinom 18. stoljeća u postojećem stanju, da bi krajem 19. stoljeća kurijama u Županijskoj 1 i 3 bili dograđeni dvorišni kraci. Izvorni nazivi kurija vezani su uz njihovu originalnu funkciju: "Perceptoratum"- Financijska uprava (Županijska 1), "Directoratum" – Uprava vlastelinstva (Županijska 3), "Domum"- rezidencija upravitelja vlastelinstva (Županijska 5) i "Inspectoratum"- Nadzorništvo vlastelinstva (Županijska 7). Sve četiri kurije su građene opekom, a jedino kurija u Županijskoj 1 ima podrum. Kurije u Županijskoj 1 i 3 su prizemnice nepravilnog L-tlocrta, zaključene četverostrešnim krovovima, kurija u Županijskoj 5 je prizemnica pravokutna tlocrta, također zaključena četverostrešnim krovom, a kurija u Županijskoj 7 je prizemnica pravokutna tlocrta s krovom tipa lastin rep. Pročelja kurija u Županijskoj

1, 3 i 5 su razvedena nizovima prozora, između kojih su izvedene plošne dekorativne uklade baroknog stila, dok je pročelje kurije u Županijskoj 7 razvedeno prozorima te trakama stilizirane rustike. Vlastelinske kurije su obnovljene odnosno rekonstruirane nakon Domovinskog rata i u dobrom su stanju; kurija Nadzorništva vlastelinstva u cijelosti je faksimilska rekonstrukcija.

Uz sjeverni rub cjeline dvorca Eltz oblikovano je gospodarsko dvorište vlastelinstva, koje s južne strane zatvara izdužena građevina Paviljona za goste, sa sjeverne strane zgrada kolnice, sa zapadne vrtlareva kuća, a s istočne strane zgrada sjemenarske stanice i vodotoranj. Gospodarski dio kompleksa Eltz nastaje tijekom obnove i dogradnje kompleksa koja se provodi krajem 19. i početkom 20. stoljeća prema projektima Viktora Siedeka. Sve građevine koje su se ranije nalazile na mjestu današnjeg gospodarskog dijela sklopa (Kuća pandura, kuća fizika Budaja, kuća podžupana Kocze te još neke građevine), srušene su te zamijenjene novima tijekom Siedekove obnove kompleksa.

Uz staru zgradu kolnice, izgrađenu u 19. stoljeću na sjevernom rubu cjeline dvorca Eltz, 1902. g. dograđena je nova zgrada kolnice (preoblikovanje interijera južnoga dijela Kolnice izvedeno je po nacrtima Frana Funtaka iz 1927. godine). Zgrada je pravokutnog tlocrta: dva jednokatna paviljona zaključena četverostrešnim krovom definiraju rubove građevine, dok prostor između paviljona zapunjava prizemna struktura zaključena jednostrešnim limenim krovom malog nagiba. Pročelja jednokatnih paviljona su razvedena stiliziranom rustikom, prozorima te arhitektonskom plastikom u stilu

klasicizma, a prizemna struktura je razvedena nizom lučnih prozora na uličnom pročelju, odnosno ustakljenim arkadnim trijemom na dvorišnom pročelju.

Sjemenarska je stanica sagrađena početkom 20. stoljeća, kada je služila kao praonica rublja, a njezin postojeći naziv potječe iz vremena nakon Drugog svjetskog rata, kad je građevina, u sklopu poljoprivrednog kombinata Vupik, služila za pohranjivanje sjemena. Katnica nepravilnoga tlocrta zaključena je četverostrešnim krovom, a nad istaknutim aneksom sa sjeverne strane nalazi se terasa okrenuta prema Dunavu. Oblikovanje pročelja usklađeno je s cjelinom dvorca - prizemlje je razvedeno trakama stilizirane rustike, a kat prozorima te arhitektonskom plastikom klasicističkog stila. Zgrada vodotornja je sagrađena uz sjemenarsku stanicu početkom 20. stoljeća. Izvorno je to bila troetažna građevina zaključena četverostrešnim krovom, dok su pročelja bila izvedena u fasadnoj opeci. Građevina nije obnovljena nakon Domovinskog rata te je van funkcije i u lošem stanju. Vrtlareva kućica je jednostavna prizemnica oblikovanjem usklađena sa cjelinom dvorca.

Južno od Velikog dvora podignuta je u prvoj polovici 19. stoljeća zgrada oranžerije koja je, uslijed rekonstrukcije cjeline dvorca na prijelomu 19. u 20. stoljeće, oblikovanjem ujednačena s ostatkom cjeline. To je jednostavna prizemnica pravokutnog tlocrta, zaključena četverostrešnim krovom. Pročelja su oblikovana u duhu klasicizma, a središnja os odnosno ulaz u građevinu naglašen je parom polustubova i atikom. Nekadašnje ustakljene arkade danas su zazidane, a zgrada služi kao umjetnička galerija.

2.3. KRAJOLIK

Tijekom druge polovice 18. stoljeća uređen je bio geometrijski oblikovan perivoj francuskog tipa, kako je vidljivo na katastarskoj podlozi iz tog vremena. Tijekom prva dva desetljeća 19. stoljeća perivoj je preuređen u perivoj engleskog tipa, s nizom vijugavih šetnica što su vodile do središnjeg rondela. Elementi engleskog perivoja nisu sačuvani, no planira se njegova rekonstrukcija. Prostor nekadašnjeg perivoja danas je zelena površina. Sačuvana je zidana i kovana ograda uz sjeverozapadni rub parcele.

3. STANJE

Cjelina dvorca Eltz, koja obuhvaća Veliki dvor, Paviljon za goste te niz već opisanih gospodarskih građevina, obnavlja se u kontinuitetu od kraja 20. stoljeća. Građevine su stoga u dobrom stanju, nisu vidljive pukotine niti tragovi konstruktivne nestabilnosti. Tijekom posljednje obnove rekonstruirane su podne obloge parketa, kamena i keramičkih pločica, kao i stolarija prozora i vrata, koja je, skupa s okovima, rekonstruirana po uzoru na izvornike. Obnovljeni su i/ili rekonstruirani zidni osluci u salonima prizemlja, drvene zidne obloge, kameni portali, kovane ograde stubišta. Sve gospodarske građevine su obnovljene osim zgrade vodotornja, koja je prezentirana kao ruševina.

4. VALORIZACIJA

Karlo VI. dodjeljuje 1728. godine grofu Johannu Ferdinandu von Küffsteinu vukovarsko imanje sa dvadeset i pet sela u zamjenu za posjede u Mađarskoj. Iste godine Küffstein od Pfeffershofena kupuje Tovarnik i Sotin s okolnim područjima te vukovarsko vlastelinstvo dobiva svoj konačan opseg koji, uz manje promjene, zadržava do kraja II. svjetskog rata. U kratkom razdoblju Küffsteinova gospodarenja sagrađena je na mjestu današnjeg Velikog dvora kurija, vjerojatno drvena, te dva objekta u neposrednoj blizini mosta na Vuki za vojne potrebe.

Grof Küffstein prodaje posjed izbornom knezu i nadbiskupu Mainza, Phillipu Karlu von Eltzu 1736. godine, te ono ostaje u posjedu obitelji više od dva stoljeća. Nakon uspostave vlastelinstva na lijevoj se obali Vuke počinje formirati novo naselje, jezgra današnjega Novog Vukovara. Za razliku od Starog Vukovara, kojeg pretežno naseljavaju obrtnici i trgovci, tj. građanski sloj, u Novom se Vukovaru u baroknom razdoblju koncentriraju sadržaji vezani uz upravu vlastelinstva, vojni objekti te zgrade županijske uprave novoosnovane Srijemske županije. Grad se na lijevoj obali Vuke razvija longitudinalno uz široku glavnu prometnicu u produžetku mosta, uz koju se ubrzo gradi zgrada baroknoga vlastelinskog dvora te, nasuprot nje, četiri Eltzove kurije. Krajem 19. stoljeća započinje posljednja velika adaptacija cjeline dvorca Eltz, koju potpisuje bečki arhitekt Viktor Siedek. Veliki dvor tada dobiva svoj današnji neobarokno-klasicistički izgled dogradnjom južnog aneksa i središnjeg rizalita, kao i Paviljona za goste, a, također, izgrađuju se i gospodarski objekti sjevernog dijela kompleksa uz zgradu Velikog dvora.

Danas se razlikuju dva dominantna arhitektonska stila cjeline dvorca Eltz, čemu odgovara i položaj građevina u odnosu na Županijsku ulicu, glavnu os Novog Vukovara. Prvu grupu čine građevine istočno od ulice, adaptirane prema projektima Viktora Siedeka, s historicističkim stilskim obilježjima. S druge strane, zapadno od glavne ulice nalaze se četiri vlastelinske kurije, sagrađene u drugoj polovini 18. stoljeća u duhu baroka. Obnovljena cjelina dvorca Eltz, uz iznimnu umjetničku vrijednost, posjeduje i povijesnu vrijednost jer simbolizira nastanak Novog Vukovara, kao i razvoj samog grada, koji se veže uz gospodarski razvoj vlastelinstva Eltz (mlinovi, tvornica svile, pivovare, ciglana...). Naime, 1873. godine Novi se Vukovar ujedinjuje sa starim dijelom grada u jedinstvenu općinu, a dvorac Eltz, koji je nekada označavao granicu između dvije vukovarske općine, postaje središtem naselja.

5. MJERE ZAŠTITE I PREPORUKE ZA OBNOVU I PRENAMJENU DVORCA I PRIPADAJUĆIH DIJELOVA KOMPLEKSA

Dvorac. k.č. 1787, 1783/2 i 1786, k.o. Vukovar – stupanj zaštite: D2

Veliki dvor s Paviljonom za goste te ulaznim vestibulom, nastao sredinom 18. stoljeća, no preoblikovan uslijed posljednje adaptacije cjeline dvorca Eltz na prijelazu 19. u 20. stoljeće, kao svjedočanstvo nastanka Novog Vukovara i razvoja današnjeg Vukovara, a s obzirom na visoki stupanj prezentacije cjeline dvorca, vanjštine i arhitektonskog koncepta, obnavljat će se primjenom konzervatorskih metoda (sanacija, konzervacija, restauracija, restitucija), u očuvanju volumena, artikulacije i oblikovanja pročelja, prostornog ustroja, konstruktivnih elemenata i očuvane te rekonstruirane opreme interijera, kao i postava Gradskog muzeja Vukovar. Moguće su određene intervencije u interijeru s ciljem zadovoljavanja nove funkcije.

Gospodarske građevine, k.č. 1760, 1761/1, 1778/1, 1788, 1780, k.o. Vukovar – stupanj zaštite: G2, G3

Kurija I, II i III, k.č. 1760, 1761/1, k.o. Vukovar – stupanj zaštite: G2

Kurije I, II i III, kod kojih je očuvan povijesni volumen te rekonstruirano izvorno oblikovanje pročelja obnavljat će se primjenom konzervatorskih metoda (sanacija, konzervacija, restauracija, restitucija) u očuvanju volumena te artikulacije i oblikovanja pročelja. Unutarnji prostor je moguće prilagoditi potrebama nove namjene.

Kurija IV, k.č. 1778/1, k.o. Vukovar - stupanj zaštite: G3

Kurija IV, kod koje je faksimilno ponovljen povijesni volumen, kao i oblikovanje pročelja, može se obnavljati također u smislu faksimila povijesne zgrade.

Oranžerija, k.č. 1788, k.o. Vukovar - stupanj zaštite: G2

Oranžerija, kod koje je sačuvan povijesni volumen te je rekonstruirano oblikovanje pročelja s početka 20. stoljeća, a adaptirana je krajem 20. stoljeća za potrebe galerije, obnavljat će se primjenom konzervatorskih metoda (sanacija, konzervacija, restauracija, restitucija) u očuvanju volumena te artikulacije i oblikovanja pročelja. Unutarnji prostor je moguće prilagoditi potrebama nove namjene.

Vodotoranj, sjemenarska stanica, kuća vrtlara, k.č. 1780, k.o. Vukovar - stupanj zaštite: G2, G3

Sjemenarska stanica i kuća vrtlara, kod kojih je sačuvan povijesni volumen te je rekonstruirano oblikovanje pročelja, obnavljat će se primjenom konzervatorskih metoda (sanacija, konzervacija, restauracija, restitucija) u očuvanju volumena te artikulacije i oblikovanja pročelja.

Vodotoranj, kod kojeg je djelomično sačuvan povijesni volumen i oblikovanje pročelja, odnosno građevina je sačuvana do razine druge etaže, obnavljat će se u smislu faksimila povijesne zgrade (prema konzervatorsko-restauratorskim istraživanjima i dokumentaciji ili drugim materijalnim izvorima informacija na temelju kojih je moguće izvesti faksimil).

Sve navedeno izvodi se u skladu s detaljnijim konzervatorskim smjernicama koje se izdaju na temelju konzervatorsko-restauratorskih istraživanja.

Krajolik, k.č. 1783/1, k.o. Vukovar – stupanj zaštite: K2

Perivoj je devastiran, no moguće je njegova rekonstrukcija te se preporuča rekonstrukcija perivojne matrice s mogućim uvođenjem nove opreme, skulptura i sl.

Sve navedeno izvodi se u skladu s detaljnijim konzervatorskim smjernicama koje se izdaju na temelju studije perivoja.

DVORAC

D2 ■ Primjena konzervatorskih metoda (održavanje, sanacija, konzervacija, restauracija, restitucija, rekonstrukcija) u očuvanju volumena, artikulacije i oblikovanja pročelja, prostornog ustroja, konstruktivnih elemenata i sačuvanih dijelova opreme interijera. Moguće su određene intervencije u interijeru s ciljem zadovoljavanja nove funkcije. Sve navedeno izvodi se u skladu s detaljnijim konzervatorskim smjernicama koje će se izdati na temelju konzervatorsko-restauratorskih istraživanja koje je prethodno potrebno provesti.

GOSPODARSKE ZGRADE

G2 ■ Primjena konzervatorskih metoda (sanacija, konzervacija, restauracija, restitucija, rekonstrukcija) u očuvanju volumena te artikulacije i oblikovanja pročelja. Unutarnji prostor je moguće prilagoditi potrebama nove namjene. Sve navedeno izvodi se u skladu s detaljnijim konzervatorskim smjernicama koje će se izdati na temelju konzervatorsko-restauratorskih istraživanja koje je prethodno potrebno provesti.

G3 ■ Nova izgradnja u smislu faksimila povijesne zgrade (ukoliko postoji dokumentacija ili drugi materijalni izvori informacija na temelju kojih je moguće izvesti faksimil) ili suvremenog oblikovanja u osnovnim gabaritima povijesne zgrade koja se nalazila na tom mjestu. Sve navedeno izvodi se u skladu s detaljnijim konzervatorskim smjernicama koje će se izdati na temelju konzervatorsko-restauratorskih istraživanja koje je prethodno potrebno provesti.

KRAJOLIK

K2 ■ Očuvanje ili rekonstrukcija matrice namjerno organiziranog ili organski razvijenog krajolika s mogućim uvođenjem novog biljnog fonda i opreme, usklađenima s identitetskim obilježjima krajolika i karakterom okoliša. Sve navedeno izvodi se u skladu s detaljnijim konzervatorskim smjernicama koje će se izdati na temelju studije perivoja koju je prethodno potrebno izraditi.

6. BIBLIOGRAFIJA I DOKUMENTACIJA

Grubišić, Ante, Atlas vukovarskog vlastelinstva iz 1733. godine, u zborniku: Vukovar – hrvatska baština i perspektive razvoja (ur.: Živić, D. i Žebec, I.), Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb – Vukovar, 2007.

Horvat, Anđela, Između gotike i baroka, Zagreb, 1975.

Karač, Zlatko, Urbanistički razvoj i arhitektonska baština Vukovara od baroka do novijeg doba (1687.-1945.), Vukovar- vjekovni hrvatski grad na Dunavu, Nakladna kuća „Dr. Feletar“, Koprivnica, 1994.

Obad Šćitaroci, Mladen, Bojanić Obad Šćitaroci, Bojana, Dvorci i perivoji u Slavoniji, od Zagreba do Iloka, Zagreb, 1998.

Sršan, Stjepan, Vukovar i okolna mjesta na starim kartama, Državni arhiv u Osijeku, Osijek, 1998.

Szabo, Agneza, Hrvatska grana grofova Eltz vukovarskih u nacionalnoj povijesti i kulturi, Godišnjak njemačke narodnosne zajednice – VDG Jahrbuch, god. 2003 (ur. Tišler, R. i Mak N.), 2003.

Švajcer, Oto, Slikarske radionice i crtačke škole u Osijeku u XIX. i na početku XX. stoljeća, Bibliografija / izabrani tekstovi, Galerija likovnih umjetnosti, Osijek, 1995.

Horvat, Anđela, Habunek Moravac, Štefica, Aleksić, Nada, Dvorci i kurije sjeverne Hrvatske – stanje i mogućnosti njihova uključenja u suvremeni život, elaborat, Republički zavod za zaštitu spomenika kulture, Zagreb, 1970.

Arhitektonska snimka postojećeg stanja Velikog dvora: Boris Vučić – Šneperger, Arhitektonski fakultet, Zavod za graditeljsko nasljeđe, M 1: 500, u: Radionica arhitekture d.o.o., Glavni projekt. Arhitektonski projekt. Gradski muzej Vukovar u kompleksu dvorca Eltz, broj projekta TD 37/02-16, mapa I, 2009.

Arhitektonska snimka postojećeg stanja kurija: Boris Vučić – Šneperger, Arhitektonski fakultet, Zavod za graditeljsko nasljeđe i Tablinum d.o.o., M 1:500

Arhitektonska snimka postojećeg stanja oranžerije: Boris Vučić – Šneperger, Arhitektonski fakultet, Zavod za graditeljsko nasljeđe, M 1:100

Izvješće o rezultatima restauratorskih istraživanja pročelja i interijera Velikog dvora: Hrvatski restauratorski zavod, Đuro Šimičić, Dijana Požar, Kompleks Eltz. Zgrada Velikog dvora, Konzervatorsko-restauratorski elaborat, Zagreb, rujan 2008.

Izvješće o rezultatima restauratorskih istraživanja pročelja i interijera baroknih kurija:

Hrvatski restauratorski zavod, Đuro Šimičić, Dijana Požar, Vukovar. Kompleks Eltz. Vlastelinska kurija I – Perceptoratum, elaborat konzervatorsko-restauratorskih istraživanja, Zagreb, 2014.

Hrvatski restauratorski zavod, Đuro Šimičić, Dijana Požar, Vukovar. Kompleks Eltz. Vlastelinska kurija II – Directoratum, elaborat konzervatorsko-restauratorskih istraživanja, Zagreb, 2014.

Hrvatski restauratorski zavod, Đuro Šimičić, Dijana Požar, Vukovar. Kompleks Eltz. Vlastelinska kurija III – Domum, elaborat konzervatorsko-restauratorskih istraživanja, Zagreb, 2013.

Hrvatski restauratorski zavod, Đuro Šimičić, Dijana Požar, Vukovar. Kompleks Eltz. Vlastelinska kurija IV – Inspectoratum, elaborat konzervatorsko-restauratorskih istraživanja, Zagreb, 2013.

Izvješće o rezultatima restauratorskih istraživanja pročelja sjemenarske stanice:

Hrvatski restauratorski zavod, Đuro Šimičić, Dijana Požar, Vukovar. Kompleks Eltz. Sjemenarska stanica i vodotoranj, elaborat konzervatorsko-restauratorskih istraživanja, Zagreb, 2011.

Projekt uređenja perivoja:

Arhitektonski fakultet Zagreb, Zavod za urbanizam, prostorno planiranje i pejzažnu arhitekturu, Perivoj dvorca Eltz u Vukovaru, Idejni projekt, 52/08-19, Zagreb, 2009.

Grafička i foto dokumentacija (tlocrti, nacrti, povijesne fotografije i sadašnje stanje): Fototeka Konzervatorskog odjela u Vukovaru